

stærke Modsatninger, som hidtil have været til Stede paa dette Omraade og ogsaa ville vedblive at være til Stede i Opfattelsen af det her omhandlede Spørgsmaal, har det været klart, at det ingenlunde er nogen let Opgave at naa til et Punkt, hvor de modsatte Synspunkter kunne møde hinanden, og det er indlysende, at det heller ikke har kunnet naas uden derved, at man fra begge Sider søger at strække sig saa langt, som man kan. Forslaget, som det nu foreligger, fremtræder, det udtalte jeg allerede i Gaar, i en Stillelse, som jeg ikke vil kunne give min Tilslutning; men derimod kan jeg med visse Ændringer anbefale det.

Jeg skal nu ganske kortelig gøre Rede for, hvad de forskellige Paragraffer indeholder. I § 1 siges der først, at Forslaget fremtræder som Tillæg til de givne Hærløve, saaledes at altsaa Lovene om Hærens Ordning af 1867 og 25de Juli 1880 bevares. Jeg skal dertil føje den Bemærkning, at dette indeholder jo, at ogsaa Systemet for vor Hærorde i det hele bliver uforandret. Jeg mener ogsaa at burde udtale her, at jeg ikke har ønsket at ville være med til at indskrænke Forsværet til en Slags blot og har Hæstningskrig, men man maa tage et vist Hensyn til de bestaaende Forhold, som foreligger, og det fremgaar jo klart nok af Lovforslagets Indhold. I § 2 fremsættes der Ændringer med Hensyn til Mandstabet. Det er jo indlysende, at Fodfolket, som omfatter den store Mængde af værnepligtige, ogsaa omfatter det Spørgsmaal, som har den største økonomiske Betydning, baade i Henseende til finansielle Udgifter og med Hensyn til de personlige Byrder. Jeg skal herved kun gøre opmærksom paa, at vårt Hærbudget hviiler paa Forudsætningen om en Rekrutstyrke paa 4,800 Mand for Fodfolket; det var den Styrke, der for en 10-20 Aar siden virkelig var til Stede, medens det naturligvis i Aarenes Løb er stadig stigende og i Løbet af de sidste 5 Aar er vokset efter følgende Skala: I Aaret 1890 var Rekrutstyrken vokset til 6,221, i 1891 til 6,461, i 1892 til 6,454, i 1893 til 6,887, og i 1894 er der tildelt Fodfolket 7,080 Mand. Heraf plejer imidlertid efter den sædvanlige Regel at udeblive mellem 1 og 200 Mand, saa man kan gøre Regning paa, at der vil møde ved Fodfolket ca. 6,900. De ville altsaa se, at Forudsætningen for Fodfolkets Uddannelse, Styrkens Antal er vokset fra den Tid, da det oprindeligt blev fastsat, fra 4,800 til ca. 7,000, eller med over 2,000. Det er naturligvis dette Punkt, som har bidraget væsentligt, men ingenlunde udelukkende, til de stærkt stigende Udgifter til Fodfolket,

og det har jo maattet være indlysende, at den mest praktiske Vej og den mindst indviklede Maade, hvorpaa man kan naa til en Indskrænkning af disse Byrder, baade finansielt og personligt, maatte være at gaa til en Indskrænkning af det Antal, der aarlig uddannes. Jeg skal kun derom bemærke, at det hørte jo til Traditionen fra 1867 at holde paa Princippet om alles Uddannelse, og det har jo ogsaa gentagne Gange været fastholdt her i Tinget. Naar der nu foreligger et Forslag, der opgiver dette Princip, og som jeg slutter mig til at anbefale, saa er det i Erkendelsen af, at dette Princip i Aarenes Løb har vist sig at ville medføre, at Antallet vokser og vokser over vore Kræfter, og at vi altsaa ere naaede til at opgibe i den Henseende det Synspunkt, der fra Begyndelsen af blev fastholdt med ikke saa ringe Interesse fra dette Tings Side. Det er jo givet, at ad denne Vej vil man kunne naa baade til at indskrænke de øjeblikkelige Byrder og tillige at hindre den Vækst i Fremtiden, som uundgaaelig maa blive Følgen af, at Rekrutantallet stiger fra Aar til Aar. Landstingets Forslag bliver staaende ved et Rekrutantal ved Fodfolket af 4,800 Mand, men saa indfoldes de øvrige Rekrutter til en kortere Tjenestetid af kun 2 Maanedes, saaledes at en Del af dette Mandskab skulde kunne tjene til Erstatning, til at udfylde de Huller, som i Løbet af de 2 Maanedes, de ere til Tjeneste, maatte opstaa i Hovedstyrken. Man vil derved altsaa ikke opnaa at sætte en Stopper for Udgifternes Vækst, om end relativt deres Stigning vil blive mindre. Naar man vil opnaa en virkelig Standsnng af Udgifterne under Hensyn til Rekrutstyrken, maa man gaa et Skridt videre, altsaa ogsaa begrænse det Antal, som bliver indkaldt som Erstatningsmandskab; derom skal jeg tillade mig at anføre et Ændringsforslag til dette Forslags anden Behandling. Med Hensyn til Mandstabets Tjeneste for øvrigt er der foregaaet eller Forandring i Forslaget, at den samlede første Uddannelsestid er bleven lidt indskrænket, om end ganske ubetydeligt, nemlig med 5 Dage; men disse 5 Dage udgøre dog ca. 30,000 Dage om Aaret; det er jo det store Mandskab, der tæller saa stærkt. Ligeledes er Indkaldelsen til fortsat Tjeneste, eller hvad man kalder Manøvrer, bleven indskrænket fra 30 Dage, som den nu er, til 25 Dage. Endelig indeholder denne Bestemmelse en Opgivelse af, hvad der blev indført i 1880 forøgsvis, nemlig dette at indkalde Fodfolkets Rekrutter i 2 Hold om Aaret, Hovedstyrken om Foraaret og 1,000 Mand om Efteraaret. Man har gjort et